NN 10/2019 (29.1.2019.), Odluka o donošenju kurikuluma za nastavni predmet Pravoslavni vjeronauk za osnovne škole i gimnazije u Republici Hrvatskoj

MINISTARSTVO ZNANOSTI I OBRAZOVANJA

206

Na temelju članka 27. stavka 9. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (»Narodne novine«, broj 87/08, 86/09, 92/10, 105/10 – ispravak, 90/11, 16/12, 86/12, 94/13, 152/14, 7/17 i 68/18) ministrica znanosti i obrazovanja donosi

ODLUKU

O DONOŠENJU KURIKULUMA ZA NASTAVNI PREDMET PRAVOSLAVNI VJERONAUK ZA OSNOVNE ŠKOLE I GIMNAZIJE U REPUBLICI HRVATSKOJ

I.

Ovom Odlukom donosi se kurikulum za nastavni predmet Pravoslavni vjeronauk za osnovne škole i gimnazije u Republici Hrvatskoj.

II.

Sastavni dio ove Odluke je kurikulum nastavnog predmeta Pravoslavni vjeronauk.

III.

Početkom primjene ove Odluke stavlja se izvan snage:

– Nastavni plan i program za osnovnu školu koji se odnosi na predmet Pravoslavni vjeronauk objavljen u »Narodnim novinama«, broj: 102/06,

– Nastavni plan i program za stjecanje školske spreme u programima opće, jezične, klasične i prirodoslovno-matematičke gimnazije koji se odnosi na predmet Pravoslavni vjeronauk, a donesen je Odlukom o zajedničkom i izbornom dijelu programa za stjecanje srednje školske spreme u programima opće, jezične, klasične i prirodoslovno-matematičke gimnazije, klasa: 602-03/94-01-109, urbroj: 532-02-2/1-94-01, Zagreb, 2. ožujka 1994. (Glasnik Ministarstva kulture i prosvjete, 1994.),

– Nastavni plan i program prirodoslovne gimnazije koji se odnosi na predmet Pravoslavni vjeronauk, a koji je donesen Odlukom o nastavnom planu i programu prirodoslovne gimnazije, klasa: UP/I-602-03/03-01/0115, urbroj: 532-02-02-01/2-03-2 od 2. prosinca 2003. godine.

IV.

Ova Odluka stupa na snagu prvoga dana nakon dana objave u »Narodnim novinama«, a primjenjuje se za učenike 1. i 5. razreda osnovne škole i 1. razreda gimnazije od školske godine 2019./2020., za učenike 2., 3., 6. i 7. razreda osnovne škole, 2. i 3. razreda gimnazije od školske godine 2020./2021., a za učenike 4. i 8. razreda osnovne škole i 4. razreda gimnazije od školske godine 2021./2022.

Klasa: 602-01/19-01/00026
Urbroj: 533-06-19-0030
Zagreb, 18. siječnja 2019.

Ministrica
prof. dr. sc. Blaženka Divjak, v. r.

KURIKULUM NASTAVNOG PREDMETA PRAVOSLAVNI VJERONAUK ZA OSNOVNE ŠKOLE I GIMNAZIJE

A. SVRHA I OPIS PREDMETA

Svrha poučavanja Pravoslavnoga vjeronauka u odgojno-obrazovnom sustavu jest pružiti cjeloviti pogled na svijet i život u duhu pravoslavne predaje i iskustva vjere. Čovjek je ličnost i biće zajednice te može postojati samo u odnosu s drugom ličnošću. Kvaliteta te zajednice opisuje se u pojmovima slobode i ljubavi. Bogoslovna podloga Pravoslavnoga vjeronauka, odnosno vjerskoga odgoja i obrazovanja, jest poučavanje o Bogu kao Svetoj Trojici. Bog je Otac, Sin i Sveti Duh, zajednica ličnosti koja se zasniva na ljubavi. Zajednica Boga i čovjeka ostvaruje se u svetoj liturgiji, zajedničkom djelu svih članova Crkve koje postaje vječno jedinstvo u ljubavi. Pravoslavni vjeronauk osmišljen je kao liturgijska katehezacija čija se svrha djelovanja ne ostvaruje samo u školi, nego se nastavlja u svijetu i konkretnom životu. Ta se svrha može ostvariti tako da objektivno i sustavno potiče učenika da u svojem načinu života živi znanje koje dobiva u školi. Takav odgojno-obrazovni razvoj omogućuje da se odnos ljubavi ostvaruje slobodno i sa svakom ličnošću.

Postojanje Crkve ogleda se u euharistiji i kršćani su doživljavali sebe kao Crkvu u liturgijskom događaju prinošenja darova Bogu. Crkva je, prije svega, eshatološka zajednica, a to znači da se u povijesti prikazuje onakvom kakva će biti. To je osnova njezina identiteta, ne u onome što jest sada, nego u onome što će biti u »budućem vijeku«. Crkva se u svijetu prikazuje kao konkretna liturgijska zajednica, odnosno Tijelo Kristovo, što podrazumijeva zajednicu mnogih u Kristu. Liturgija je ikona kraljevstva Božjeg na zemlji i tko god krštenjem uđe u Crkvu, ulazi u buduće kraljevstvo Božje. Pravoslavni vjeronauk, utemeljen na vrijednostima i načelima istine i ljubavi koji proizlaze iz liturgije kao istinskoga – vječnoga načina postojanja svijeta i čovjeka, sastoji se u produbljivanju spoznajnog o vjeri, doživljajnog u vjeri i djelatnog iz vjere. Takve vrijednosti i načela usklađuju se sa zajedničkim društveno-kulturnim vrijednostima i dugoročnim odgojno-obrazovnim ciljevima.

U odgojno-obrazovnom sustavu Republike Hrvatske Pravoslavni vjeronauk temelji se na empatiji, odgovornosti prema zajedničkomu društvenom dobru, prirodi, radu, sebi i drugima, čuvajući i poštujući ličnost svakog učenika. Kao dio društveno-humanističkoga područja pridonosi izgradnji osobnoga, kulturnog i vjerskog identiteta učenika koji ostvaruje vlastite potencijale, razumije sebe, druge, zajednicu, svijet i njihove suodnose te ga potiče na rad i cjeloživotno učenje.

Pravoslavni vjeronauk u javnim osnovnim i srednjim školama izborni je nastavni predmet i obvezan za one učenike koji ga izaberu te se izvodi pod istim uvjetima pod kojima se izvodi i nastava ostalih obveznih nastavnih predmeta.

U kurikularnim i s njima povezanim dokumentima nastavni predmet Pravoslavni vjeronauk označava se korištenjem dvoslovne kratice PV.

B. ODGOJNO-OBRAZOVNI CILJEVI UČENJA I POUČAVANJA NASTAVNOGA PREDMETA

Pravoslavnim vjeronaukom u osnovnoškolskom i srednjoškolskom odgoju i obrazovanju učenik:

1. Razvija svoj osobni vjerski identitet kao aktivni član liturgijske zajednice.

2. Ostvaruje se i razvija kao cjelovita ličnost u zajednici slobode i ljubavi s ostalim članovima Crkve i društva u kojem živi. Pronalazi i gradi smisao svojega života, preuzima odgovornost za svijet oko sebe i stječe iskustvo potrebno radi aktualizacije smisla života.

3. Gradi lični odnos sa svetotrojičnim Bogom i drugim ljudima zasnovan na ljubavi i slobodi. Istodobno se osposobljava za postavljanje pitanja o cjelini i najdubljem smislu postojanja svijeta i čovjeka, o životu i smrti, slobodi te zauzima stajalište utemeljeno u iskustvu pravoslavne vjere. Osposobljava se za život u zajednici, za komunikaciju, suradnju i dijalog. Osvješćuje važnost individualnih i kolektivnih inicijativa za nadilaženje različitih socijalnih problema. Shvaća, prihvaća i poštuje različitost kultura s njihovim posebnostima.

4. Upoznaje se s crkvenom umjetnošću i drugim oblicima stvaralaštva koji proizlaze iz pravoslavnog iskustva vjere. Proučava odnos između stvaralaštva i podvižničkog etosa Crkve, a kreativnost sagledava i razvija kao izraz čovjekove bogolikosti.

5. Prepoznaje Objavu i prisutnost u svijetu kroz Krista kao Bogočovjeka koji je nositelj ikonomije spasenja tvorevine. Upoznaje objavu Božju kroz *Sveto pismo* i svetu predaju.

C. STRUKTURA – ORGANIZACIJSKA PODRUČJA PREDMETNOG KURIKULUMA

Učenje i poučavanje Pravoslavnoga vjeronauka temelji se na pet koncepata: Liturgija, Crkva, Bogoslovlje i život, Podvig i umjetnost i Objava. Ovo su ključni pojmovi i staze pravoslavne teologije koje cilj ostvaruju u ličnome zajedničkom liturgisanju trojičnoga Boga i čovjeka. Koncepti su određeni pojmovima širega sadržaja zato što pravoslavni svjetonazor ne vidi čovjeka kao individuu, nego kao slobodnu ličnost okrenutu prema Bogu i drugom čovjeku u kontekstu zajedničkog postojanja. U tom je smislu svaki koncept djelomično sadržan u drugima i u skladu s tim uvjetovan njima prema načelu komplementarnosti. U ostvarivanju odgojno-obrazovnih ishoda unutar pojedinog koncepta također je nedvojbena njihova međusobna ovisnost. Liturgija je tako temeljni izraz zajedništva: Crkve, praktičnoga kršćanstva, vidljivoga ikoničnog prostora, primijenjenoga bogoslovlja, stvarnoga čina susreta s drugima i doksologije Objave.

Takva konceptualizacija nudi razvoj teorijske i praktične dimenzije učenja i poučavanja vjeronauka potičući kritičko razmišljanje o vjerskim, etičkim i socijalnim pitanjima današnjice te zauzimanje stajališta prema njima. Njihova je glavna uloga oblikovanje ličnosti koja odnose gradi na kršćanskim vrijednostima. Ličnost je dio vremena i prostora u kojemu živi i pronalazi aktualizirane poveznice u svakom od koncepata. Kontinuirana tematska razrada sadržaja koncepata razvija učenika kao ličnost koja je aktivni dionik zajednice koja teži eshatološkom ispunjenju povijesti u kraljevstvu Božjemu. Poučavanje i usvajanje sadržaja svakog od predviđenih koncepata utemeljuje i razvija pravoslavni liturgijski identitet ličnosti te jasniju introspekciju, samorazumijevanje i razumijevanje drugih. Liturgija je vječni vremensko-prostorni kontinuum zajedništva, a koncepti Pravoslavnoga vjeronauka u školi kao odgojno-obrazovnoj ustanovi produljuju i šire liturgijsko zajedništvo ličnosti i na druga životna područja.

Pravoslavni vjeronauk tim konceptima razvija slobodu i stvaralaštvo kao glavne značajke koje je Bog Tvorac podario čovjeku kao svojoj ikoni. Stvaranje je izraz slobode ljudskoga duha. Pravoslavno stvaralaštvo nije dio samog umjetničkog izražavanja, nego uspostavljanje ličnoga odnosa s Bogom, drugim ljudima i prirodom. Razvoj stvaralaštva omogućuje rasterećenje od strogog idealističko-kognitivnog pristupa te tako stvara raznovrsnije sklonosti kod učenika.

Koncepti su zamišljeni tako da omogućuju da učenje i poučavanje ne bude isključivo linearno, nego linearno-ciklično kako bi se pojedine teme naglasile i sistematizirale. Istodobno učeniku omogućuju izbornost i samostalni pristup izučavanju pojedinih tema, ali i otvaraju prostor mogućim modalnostima korelacije nastavnih sadržaja srodnih predmeta, naročito društveno-humanističkoga područja. Tako se sasvim izbjegava da se predviđene svetopisamske, svetotajinske, asketske, etičke ili kulturološke teme izučavaju izolirano od života Crkve.

Liturgija

Učenik razumije da središnje mjesto u životu pravoslavnoga kršćanina zauzima liturgija koja je predokus kraljevstva Božjega i bît pravoslavnog identiteta. Razvija svijest o pripadnosti liturgijskoj zajednici i potaknut je na aktivno dioništvo u Crkvi kao Tijelu Kristovu u kojemu mnogi postaju jedno. Spoznaje da su euharistijski (liturgijski) darovi cjelokupna tvorevina koja preko nas sjedinjena s Bogom zadobiva vječno postojanje. Učenik u liturgiji identificira kristocentričnu objavu Crkve i istodobno objavu Krista u vidljivoj Kristovoj ikoni – episkopu, oko kojega se okupljaju ostale liturgijske službe, svećenici, đakoni i narod Božji – te upoznaje ikoničnost liturgijskih radnji i službi.

Učenik prosuđuje da kršćanske ideje poput ličnosti, slobode, ljubavi, jednakosti, zajedništva i odgovornosti dobivaju istinski smisao u liturgiji. Kao dionik liturgije u svijet nosi etos autentične pravoslavne duhovnosti.

Najviši je cilj Pravoslavnoga vjeronauka u liturgijskome zajedničarenju, stoga je liturgija kao koncept istodobno izvor i ušće za sve ostale koncepte.

Crkva

Učenik razumije da je Crkva narod Božji sabran na jednome mjestu oko jedne konkretne ličnosti, episkopa u euharistiji.

Izvodi zaključak da u Crkvi nitko ne može postojati sâm za sebe, bez zajednice s drugim, i da ona postoji radi spasenja cjelokupne tvorevine. Spoznaje da je liturgijsko postojanje Crkve, službe i odnos koji u liturgiji čovjek kao ličnost ima prema Bogu, drugom čovjeku i prirodi osnova njezina istinskoga i besmrtnog postojanja. Liturgijsko iskustvo kao iskustvo Crkve koje učenik živi i iz kojega dobiva svoj identitet mjerilo je istine, zato se može i logički definirati radi primjene u raznim vremenima te kao odgovor na razne životne probleme.

U ovome vjeronaučnom konceptu svi ostali koncepti Pravoslavnoga vjeronauka ostvaruju djelatnu funkciju. Njezin je krajnji ishod učenik kao neponovljiva ličnost – biće zajednice i aktivni član Crkve kao Tijela Kristova – zajednice mnogih u Kristu.

Bogoslovlje i život

Učenik razumije da je bogoslovlje nasljeđe cijele Crkve i da je razrađeno njezinim sabornim razumom. Zasnovano je na *Svetome pismu* i svetopredajskom iskustvu Crkve, a neosporne su istine vjere općeobvezne za kršćane.

Učenik prepoznaje da je bogoslovlje doživljeno i potvrđeno u liturgiji, u iskustvu prisutnosti Boga u Kristu. Bogoslovlje otkriva Istinu, upućuje na Put i vodi čovjeka prema dioništvu u istinskom Životu, u jedinstvu s Bogom i drugim ljudima. Uočava da je ličnost utjelovljene Riječi (Logosa) objava Istine i Života: »Ja sam put i istina i život« (Jn 14,6).

Učenik zaključuje da bogoslovlje nije spomenik kršćanske starine, nego da zahtijeva živo zamjećivanje i komentar suvremenoga čovjeka i njegova životnoga iskustva.

Razumije da se bogoslovlje suočava s temeljnim egzistencijalnim problemima čovjeka svake epohe – traganja za slobodom, za ljubavlju, za nadilaženjem smrti – i ne ostaje inertno pred pitanjima koja nameću suvremeni društveni problemi, suvremena tehnologija, umjetnost i kultura.

Podvig i umjetnost

Učenik razumije da kršćanski podvig gradi Crkvu kao liturgijsku zajednicu mnogih oko Krista i u Kristu. Podvig je odricanje sebe, svoje individualnosti i ostvarenje sebe u zajednici s drugim čovjekom, prirodom i Bogom prinošenjem tvorevine Bogu, čuvajući pri tome različitosti.

Učenik prepoznaje da je cjelokupna ikoničnost pravoslavne crkvene umjetnosti usmjerena na predstavljanje konkretnoga događaja i načina čovjekova postojanja u budućem vijeku – eshatonu, a ne samo na prisjećanje o onome što je bilo.

Učenik doživljava ikone, glazbu, živote svetih kao umjetnička djela i svjedočanstva Crkve, čovjekove vjere i podviga (ljubavi) u svetosti života. Tako se, zapravo, svijetu predstavlja konkretni odnos ljubavi prema drugom čovjeku, prirodi i Bogu.

Svrha poučavanja ovoga koncepta jest poticati učenika da teži liturgijskome rastu u vjeri i ljubavi osobnim podvigom i stvaralaštvom te aktivno živi i doživljava svoj život iz perspektive liturgije kao predokusa kraljevstva Božjega.

Objava

Učenik prepoznaje Boga kao sveprisutnoga, koji se od početka vijeka javljao ljudima kako bi objavio istine koje su potrebne za spasenje, pozivajući nas u zajednicu. Razumije da izvor te Objave nalazimo u *Svetome pismu,* u kojemu je u *Starome* i *Novome zavjetu* opisana povijest spasenja.

Upoznaje osobite svetopisamske ličnosti koje su izabrane od Boga, a koje su primale i bogoduho dalje predavale Njegovu Objavu u kojoj je objavljivao svoju blagu volju i providnost o svijetu.

Učenik shvaća puninu Objave u utjelovljenome Sinu Božjemu, Isusu Kristu, razumije da samo kroz Njega potpuno možemo ostvariti zajednicu s Bogom u svetoj liturgiji, koja je predokus kraljevstva nebeskoga.

Učenik upoznaje i Božju riječ koja nije zapisana – sveto predanje koje se čuva u Crkvi, prepoznaje ga kao neodvojivog od *Svetoga pisma.* Razumije da se *Sveto pismo* i sveto predanje međusobno dopunjuju i jednak su izvor vjere i istinitosti učenja.

D. ODGOJNO-OBRAZOVNI ISHODI, SADRŽAJI I RAZINE USVOJENOSTI PO RAZREDIMA I ORGANIZACIJSKIM PODRUČJIMA

U tablicama su odgojno-obrazovni ishodi učenja i poučavanja Pravoslavnoga vjeronauka označeni dvoslovnom kraticom PV, zatim oznakom domene, primjerice A te brojčanom oznakom ishoda unutar određene domene.

U tablicama se nalazi opis razine »dobar« usvojenosti (ostvarenosti) odgojno-obrazovnih ishoda, a detaljan opis svih četiriju razina: zadovoljavajuća, dobra, vrlo dobra i iznimna nalazi se u metodičkom priručniku.

Osnovna škola, Pravoslavni vjeronauk, 1. razred – 70 sati godišnje

A. Liturgija		
Odgojno-obrazovni ishodi	Razrada ishoda	Odgojno-obrazovni ishodi na razini usvojenosti »dobar« na kraju razreda
OŠ PV A.1.1. Prepoznaje da je liturgija djelo svih krštenih i događaj na kojemu se vjerni okupljaju u zajednicu ljubavi.	Objašnjava da je liturgija zajedničko djelo služenja Bogu u ljubavi. Povezuje krštenje s pripadanjem Božjoj obitelji i preduvjetom za aktivno dioništvo u liturgijskoj zajednici. Nabraja dionike liturgije (episkopa, svećenika, đakona, narod Božji). Opisuje liturgijsku zajednicu kao zajednicu ljubavi, odnosno Crkvu. Daje primjer i objašnjava kako biti aktivni liturgijski dionik.	Opisuje dionike liturgijske zajednice.
OŠ PV A.1.2. Prepoznaje značenje osnovnih liturgijskih riječi potvrde i molitava te ih pjeva.	Navodi i imenuje osnovne riječi liturgijskog odgovaranja: *Amin* i *Gospode pomiluj.* Prepoznaje značenje i pjeva osnovne liturgijske riječi *Amin* i molitvene potvrde *Gospode pomiluj.* Prepoznaje važnost riječi u uspostavljanju odnosa s Bogom.	Imenuje i pjeva osnovne liturgijske riječi potvrde i molitve.

OŠ PV A.1.3. Svojim riječima opisuje darove prirode koji se prinose i svoju ulogu kao člana naroda Božjega na liturgiji kao mjestu i vremenu sjedinjenja s Kristom.	Navodi kruh i vino kao darove prirode koje prinosimo na liturgiji. Ističe kruh i vino kao tijelo i krv Kristovu. Objašnjava tko prinosi darove prirode na liturgiji; ovdje se posebno ističe uloga episkopa. Opisuje liturgiju kao mjesto i vrijeme sjedinjenja s Kristom, odnosno mjesto i vrijeme prinošenja darova prirode. Prepoznaje važnost darova prirode i ističe svoju ulogu kao onoga koji se putem darova sjedinjuje s Kristom.	Opisuje darove prirode koji se prinose na liturgiji kao mjestu i vremenu sjedinjenja s Kristom.
Sadržaji za ostvarivanje odgojno-obrazovnih ishoda Teme: liturgija – zajednica vjernih; liturgijske pjesme; liturgijski darovi Učenik posebno ističe episkopa kao prvoga u liturgijskoj zajednici. Sudjelovanjem na liturgiji prepoznaje dionike u liturgijskoj zajednici. Prepoznaje svoju ulogu u narodu Božjem. Učenik na različitim primjerima darivanja (predmeta, pozornosti) usvaja vrijednost darivanja kao izraza ljubavi. Kristovi darovi nama izraz su božanske ljubavi prema nama.		
Preporuke za ostvarivanje odgojno-obrazovnih ishoda Učenik u didaktičkim igrama koje vježbaju govor i lijepo obraćanje prepoznaje važnost riječi u odnosima s Bogom i ljudima.		
B. Crkva		
Odgojno-obrazovni ishodi	Razrada ishoda	Odgojno-obrazovni ishodi na razini usvojenosti »dobar« na kraju razreda
OŠ PV B.1.1. Uspoređuje obiteljske odnose i odnose koji vladaju u Crkvi.	Uspoređuje članove obitelji i prijatelje koji ih okružuju s Božjom zajednicom i razumije da smo svi dio te zajednice koja se ostvaruje u Crkvi. Prepoznaje važnost obitelji u vjersko-društvenom životu i povezuje ju s liturgijskom zajednicom ljubavi; ilustrira obitelj i liturgijsku zajednicu. Opisuje Crkvu kao Tijelo Kristovo. Prepoznaje da Krista susrećemo u Crkvi. Doživljava Crkvu kao svoju obitelj i Krista koji nas voli, a obitelj kao »malu Crkvu«.	U kratkim crtama prikazuje odnose u obitelji i Crkvi.
OŠ PV B.1.2. Opisuje crkveni blagdan kao poseban događaj u Crkvi.	Prepoznaje ikone crkvenoga blagdana. Povezuje crkveni blagdan s ličnostima i događajima Crkve. Prepoznaje blagdan kao događaj zajednice vjernih na primjeru proslave Božića, Uskrsa i Svetoga Save.	Povezuje crkveni blagdan s liturgijskim bogoslužjem.
Sadržaji za ostvarivanje odgojno-obrazovnih ishoda Teme: zajednice; crkveni blagdani Učenik opisuje ikonografske predstave blagdana. Učenik uspoređuje svetopisamsku priču o Noinoj korablji (kovčegu, škrinji) s Crkvom kao brodom spasenja i razvija osjetljivost na probleme današnjih obitelji. Preporučeni sadržaji za učenje i poučavanje: Rođenje Presvete Bogorodice, Sv. Dimitrije, Sv. Nikola, Sv. Jovan Krstitelj, Blagovijest, Sv. Kirilo i Metodije, Pedesetnica.		
Preporuke za ostvarivanje odgojno-obrazovnih ishoda Stvaranje osjećaja zajedništva među učenicima pomoću didaktičkih igara (igre koje također stvaraju povjerenje), upoznavanje sa školom i crkvom kao mjestom molitve i Crkvom kao zajednicom vjernih.		
C. Bogoslovlje i život		
Odgojno-obrazovni ishodi	Razrada ishoda	Odgojno-obrazovni ishodi na razini usvojenosti »dobar« na kraju razreda
OŠ PV C.1.1. Usvaja osnovnu kršćansku simboliku.	Upoznaje osnovne kršćanske simbole zajednice s Bogom. Usvaja postupak pravilnoga osjenjivanja krsnim znakom. Usvaja molitvu *Očenaš* i *Bogorodice Djevo.* Prepoznaje značaj molitve, poslušnosti i ljubavi, a u Bogu zajedničkoga Roditelja.	Objašnjava upotrebu kršćanskih simbola.
OŠ PV C.1.2. Povezuje Kristovo učenje o ljubavi i praštanju s vlastitim odnosom prema bližnjima i svijetu.	Upoznaje Kristovu ljubav prema čovjeku. Objašnjava da ljubav treba pokazati djelima i povezuje to s primjerima iz života. Čitajući evanđeoske i poučne priče, razvija odnos ljubavi prema drugim ljudima; na temelju Kristova odnosa prema čovjeku daje primjere za pozitivno djelovanje prema drugima.	Prepričava obrađene priče.
OŠ PV C.1.3. Daje primjere iz života za pouke iz prigodnih priča.	Upoznaje osnovne pojmove ispravnoga kršćanskog ponašanja uz prigodne poučne priče. Izražava značaj vjere u životu. Prepoznaje radost u služenju i pomaganju drugima. Objašnjava kako se Bog objavljuje kroz vjeru.	Pronalazi pouke u poučnim pričama.